

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

στο σχέδιο νόμου «Κατάργηση φόρου κληρονομιών και γονικών παροχών - απαλλαγή πρώτης κατοικίας - ενιαίο τέλος ακινήτων - αντιμετώπιση λαθρεμπορίου καυσίμων και λοιπές διατάξεις»

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

ΓΕΝΙΚΑ:

Η ακίνητη περιουσία αποτελεί δείκτη της φοροδοτικής ικανότητας των φορολογουμένων και υπόκειται σε φορολογία σε όλες τις χώρες του κόσμου. Ένα από τα χαρακτηριστικά του ελληνικού φορολογικού συστήματος το οποίο έχει επανειλημμένα αποτελέσει αντικείμενο κριτικής είναι η πλειονότητα και η πολυπλοκότητα των φόρων με τους οποίους επιβαρύνονται σήμερα τα ακίνητα. Η πολυπλοκότητα αυτή ταλαιπωρεί τους πολίτες, αυξάνει το κόστος διαχείρισης του συστήματος - και κατά συνέπεια την καθαρή δημοσιονομική επιβάρυνση - και δεν επιτρέπει τη μελέτη του τρόπου κατανομής των φορολογικών βαρών. Επιπλέον, ο μεγάλος αριθμός των απαλλαγών και εκπτώσεων που έχουν κατά καιρούς χορηγηθεί προς κατηγορίες ακινήτων ή φορολογουμένων έχουν αλλοιώσει το χαρακτήρα των φόρων, έχουν περαιτέρω επιβαρύνει το σύστημα και έχουν σταδιακά οδηγήσει σε χαλάρωση του τρόπου εφαρμογής τους, κάτι που με τη σειρά του έχει επιτείνει ακόμη περισσότερο την άδικη κατανομή των φορολογικών βαρών.

Ένα άλλο χαρακτηριστικό του τρόπου με τον οποίο επιβαρύνονται τα ακίνητα στην Ελλάδα είναι ότι η φορολόγησή τους αφορά πρωτίστως τη μεταβίβαση και δευτερευόντως την ιδιοκτησία αυτή καθαυτή η οποία και αποτελεί δείκτη φοροδοτικής ικανότητας. Η εστίαση στη χώρα μας της φορολογίας των ακινήτων στο επίπεδο της μεταβίβασης αντί της επιβολής άμεσου φόρου περιουσίας, είναι κάτι που από τη φύση του κάνει το σύστημα άδικο, αποτελεί χαρακτηριστικό λιγότερο δημοσιονομικά και διοικητικά προηγμένων χωρών και πρέπει αναμφισβήτητα να αναστραφεί. Με τις αλλαγές που ξεκίνησαν το 2006, ακολούθησαν το 2007 και συνεχίζονται με το παρόν νομοσχέδιο έχει χαραχθεί μια σαφής, σταθερή και ομαλή πορεία προς την κατεύθυνση αυτή. Το 2006 θεσμοθετήθηκε η σταδιακή κατάργηση του φόρου μεταβίβασης ακινήτων και έγινε το πρώτο βήμα σταδιακής κατάργησης του φόρου κληρονομιάς με τον τετραπλασιασμό του αφορολόγητου ορίου στους κληρονόμους της Α' κατηγορίας, την ένταξη στην κατηγορία αυτή και των εγγονών του κληρονομούμενου κ.λπ.. Το 2007 θεσμοθετήθηκε η σταδιακή εντός μιας διετίας κατάργηση του τέλους χαρτοσήμου στα μισθώματα των κατοικιών.

Με το παρόν νομοσχέδιο γίνεται ένα μεγαλύτερο βήμα απλοποίησης του συστήματος και δικαιότερης κατανομής των βαρών. Παρέχεται απαλλαγή της πρώτης κατοικίας από το φόρο μεταβίβασης. Καταργείται ο φόρος γονικής παροχής και κληρονομιάς στα ακίνητα για τους κληρονόμους Α' και Β' κατηγορίας, ο οποίος λόγω των περιθωρίων φοροαποφυγής που παρέχει στις σύγχρονες οικονομίες στους έχοντες μεγάλες περιουσίες, έχει καταλήξει να αποτελεί ένα φόρο που επιβαρύνει στην πράξη μόνο τις χαμηλές και μεσαίες οικονομικά τάξεις. Παράλληλα επιβάλλεται ένα ενιαίο τέλος ακινήτων με ιδιαίτερα χαμηλό φορολογικό συντελεστή και ευρεία φορο-

λογική βάση με στόχο τη σταδιακή ενσωμάτωση σε αυτό το τέλος φόρων που έχουν ήδη καταργηθεί, καταργούνται δια του παρόντος νομοθετήματος (φόρος μεγάλης ακίνητης περιουσίας) ή θα καταργηθούν στο μέλλον και οι οποίοι επιβαρύνουν τα ακίνητα. Με τη συγχώνευση αυτή απλοποιείται το σύστημα, γίνεται περισσότερο δίκαιο, σύγχρονο και ορθολογικό. Έτσι, αυξάνεται η κοινωνική ευαισθησία του φορολογικού συστήματος γιατί λαμβάνει ειδική μέριμνα για την κύρια κατοικία και προσεγγίζει περισσότερο την ελληνική οικογένεια, τη λειτουργία της και τους δεσμούς που υπάρχουν μεταξύ των μελών αυτής.

Περαιτέρω με τις διατάξεις του κεφαλαίου Γ' προβλέπονται μέτρα για την αντιμετώπιση του λαθρεμπορίου καυσίμων και τη μείωση της φοροδιαφυγής, που αποτελούν πρωταρχικές δεσμεύσεις της κυβερνητικής πολιτικής.

Συγκεκριμένα με τις προτεινόμενες διατάξεις επιβάλλεται ενιαίος φόρος στο πετρέλαιο κίνησης και στο πετρέλαιο θέρμανσης, έτσι ώστε δημιουργείται αντικίνητρο παράνομης χρήσης του πετρελαίου θέρμανσης ως πετρελαίου κίνησης, γεγονός που μέχρι σήμερα έχει οδηγήσει σε καταστρατηγήσεις, άδικη κατανομή των βαρών, διατάραξη όρων ανταγωνισμού και απώλεια εσόδων για το Δημόσιο.

Στην επιτυχή εφαρμογή του μέτρου αυτού θα συνδράμει η σύγχρονη τεχνολογία, καθώς θα πραγματοποιείται μηχανογραφική επεξεργασία και διασταύρωση όλων των διακινούμενων ποσοτήτων πετρελαίου σε όλα τα στάδια που ακολουθούν τον εκτελωνισμό του.

Η εφαρμογή του μέτρου της ενιαίας φορολόγησης του πετρελαίου θέρμανσης με αυτό της κίνησης θα πραγματοποιηθεί με έναν μηχανισμό που δεν θα επιβαρύνει καθόλου τον τελικό καταναλωτή, που στην πλειονότητά τους είναι νοικοκυριά.

Οι ρυθμίσεις προβλέπουν και ικανοποίηση του αιτήματος του αγροτών για τη χρήση πετρελαίου κινητήρων αποκλειστικά στις γεωργικές χρήσεις με την καθιέρωση επιστροφής του Ειδικού Φόρου Κατανάλωσης.

Με τα ανωτέρω μέτρα αποσκοπείται η δραστική περιστολή της φοροδιαφυγής και η διασφάλιση και αύξηση των δημοσίων εσόδων με ελαχιστοποίηση των γραφειοκρατικών διαδικασιών.

ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'

ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΦΟΡΟΥ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΩΝ ΚΑΙ ΓΟΝΙΚΩΝ ΠΑΡΟΧΩΝ-ΑΠΑΛΛΑΓΗ ΠΡΩΤΗΣ ΚΑΤΟΙΚΙΑΣ

Άρθρο 1

Φορολογία κληρονομιών, δωρεών και γονικών παροχών

1. Μέσα στα πλαίσια της αναμόρφωσης της φορολογίας κεφαλαίου και της συνέχισης της φορολογικής μεταρρύθμισης, υλοποιείται η εξαγγελθείσα κατάργηση του φόρου κληρονομιών και γονικών παροχών στα ακίνητα, με στόχο την απλοποίηση του φορολογικού συστήματος και τη διευκόλυνση της απόκτησης της οικογενειακής περιουσίας.

2. Με τις προτεινόμενες διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου αυτού προβλέπεται, αντί των ισχυουσών φορολογικών κλιμάκων της Α' και Β' κατηγορίας, η

επιβολή ενός σταθερού και χαμηλού συντελεστή 1% επί της αξίας των ακινήτων που μεταβιβάζονται αιτία θανάτου ή γονικής παροχής. Για τις μετοχές, επιχειρήσεις κ.λπ., για τις οποίες ήδη ίσχυε αυτοτελής φορολόγηση με συντελεστές 0,6%, 1,2% ή 2,4%, εξακολουθεί να ισχύει ο αυτός τρόπος υπολογισμού του φόρου. Για τα λοιπά περιουσιακά στοιχεία (κινητά κ.λπ.) που μεταβιβάζονται σε συγγενείς Α΄ και Β΄ κατηγορίας αιτία θανάτου ή γονικής παροχής, ο φόρος υπολογίζεται αυτοτελώς με φορολογικό συντελεστή 10%. Για τους κληρονόμους που υπάγονται στη Γ΄ κατηγορία, καθώς και για τις δωρεές δεν επέρχεται καμία μεταβολή. Με τον τρόπο αυτόν ουσιαστικά δεν επιβαρύνονται οι συγγενείς για τη μεταξύ αυτών μεταβίβαση περιουσίας, αφού θεωρείται ότι και αυτοί έχουν συμβάλει κατά κάποιον τρόπο στην απόκτησή της.

3. Για την αποφυγή των μεγάλων καθυστερήσεων στην υποβολή των οικείων φορολογικών δηλώσεων και τη - συνεπεία αυτών - απώλεια εσόδων του Δημοσίου, με το ν. 1160/1981 (ΦΕΚ 147 Α΄), είχε οριστεί ότι, στην περίπτωση υποβολής των οικείων δηλώσεων μετά την πάροδο τριετίας από το χρόνο γένεσης της φορολογικής υποχρέωσης, θα λαμβάνεται υπόψη η μεγαλύτερη αξία μεταξύ εκείνης του χρόνου της υποβολής της δήλωσης και του χρόνου γένεσης της φορολογικής υποχρέωσης αλλά οι (δυσμενέστεροι) φορολογικοί συντελεστές του χρόνου φορολογίας. Επειδή, στη συνέχεια, η ρύθμιση αυτή κρίθηκε αρκετά επαχθής για τους φορολογούμενους, με το ν. 2892/2001 (ΦΕΚ 46 Α΄) ορίστηκε ότι, στην περίπτωση υποβολής των οικείων δηλώσεων μετά την πάροδο τριετίας από το χρόνο γένεσης της φορολογικής υποχρέωσης, θα λαμβάνονται υπόψη οι αξίες και οι φορολογικοί συντελεστές του χρόνου υποβολής της δήλωσης. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα τη μεθόδευση των φορολογουμένων για καθυστερημένη υποβολή των οικείων δηλώσεων και - εξ αυτής - σημαντική μείωση των εσόδων του Δημοσίου, αφού, τελικά, επιλέγεται το ευνοϊκότερο για τους φορολογούμενους φορολογικό καθεστώς. Με την προτεινόμενη ρύθμιση της παραγράφου 3 καταργούνται οι πιο πάνω ρυθμίσεις και συνεπώς, στο εξής, για τον υπολογισμό του φόρου θα ακολουθείται η βασική αρχή της φορολογικής νομοθεσίας κατά την οποία χρόνος φορολογίας είναι - κατά κανόνα - ο χρόνος θανάτου ή σύστασης της δωρεάς - γονικής παροχής, δηλαδή θα λαμβάνονται υπόψη τα δεδομένα (αξίες, φορολογικοί συντελεστές) του χρόνου γένεσης της φορολογικής υποχρέωσης και όχι του χρόνου υποβολής της δήλωσης.

4. Με τις υπόλοιπες προτεινόμενες διατάξεις των παραγράφων 4, 5, 7, 8, 9, 10, 12, 13, 14 και 15 του άρθρου αυτού ρυθμίζονται διαδικαστικά κυρίως θέματα που προκύπτουν από το διαφορετικό τρόπο φορολόγησης των κληρονομιών και γονικών παροχών, με στόχο αφ΄ ενός την αποφυγή μεθοδεύσεων εκ μέρους των φορολογουμένων και αφ΄ ετέρου τη διευκόλυνση αυτών κατά την υποβολή και εκκαθάριση των σχετικών δηλώσεων.

5. Με τις προτεινόμενες διατάξεις των παραγράφων 6 και 11, μέσα στα πλαίσια της κοινωνικής πολιτικής που ασκείται, καταργούνται τα αφορολόγητα όρια που παρέχονται κατά την απόκτηση πρώτης κατοικίας με κληρονομιά ή γονική παροχή και θεσπίζεται πλήρης απαλλαγή από το φόρο. Ωστόσο καθιερώνονται ανώτατα όρια όσον αφορά την απαλλασσόμενη επιφάνεια του αποκτώμενου ακινήτου, αφού ο σκοπός της απαλλαγής είναι η ενίσχυ-

ση των νέων ζευγαριών και των οικογενειών, και μάλιστα των τρίτεκνων και πολύτεκνων.

Άρθρο 2

Συνυπολογισμός γονικών παροχών

1. Με την προτεινόμενη διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού ρυθμίζεται το θέμα του συνυπολογισμού των προγενέστερων υποθέσεων φορολογίας γονικών παροχών και ορίζεται ότι στις υποθέσεις στις οποίες η φορολογική υποχρέωση γεννιέται από την κατάθεση του σχεδίου νόμου στην Βουλή των Ελλήνων θα συνυπολογίζονται οι από την ημερομηνία αυτή συσταθείσες γονικές παροχές, με στόχο τη διευκόλυνση των φορολογουμένων κατά την υποβολή και εκκαθάριση των σχετικών δηλώσεων.

2. Με την προτεινόμενη διάταξη της παραγράφου 2 ορίζεται ότι οι ρυθμίσεις του προηγούμενου άρθρου θα ισχύσουν αμέσως στις υποθέσεις που γεννώνται από την κατάθεση του σχεδίου νόμου στη Βουλή των Ελλήνων για την αποφυγή καταστρατηγήσεων αλλά και καθυστερήσεων.

Άρθρο 3

Απαλλαγή πρώτης κατοικίας από το φόρο μεταβίβασης ακινήτων

1. Με τις προτεινόμενες διατάξεις των παραγράφων 1, 2 και 3 γίνονται οι αναγκαίες νομοθετικές προσαρμογές εν όψει της αποσύνδεσης της απαλλαγής πρώτης κατοικίας από την οικογενειακή κατάσταση του δικαιούχου.

2. Με τις προτεινόμενες διατάξεις των παραγράφων 4 και 5 καταργούνται τα αφορολόγητα όρια για την αγορά πρώτης κατοικίας και θεσπίζεται πλήρης απαλλαγή από το φόρο μεταβίβασης, καθώς και από το τέλος συναλλαγής ακινήτων, με σκοπό την ενίσχυση και ανακούφιση της οικογένειας. Ωστόσο καθιερώνεται ανώτατο όριο, κατά την αγορά κατοικίας ή οικοπέδου, όσον αφορά την επιφάνεια του αγοραζόμενου ακινήτου. Επίσης, στα πλαίσια ενίσχυσης των τρίτεκνων και πολύτεκνων οικογενειών, προβλέπεται η προσαύξηση του εμβαδού της αγοραζόμενης κατοικίας για το τρίτο και καθένα από τα επόμενα ανήλικα τέκνα.

3. Με την προτεινόμενη διάταξη της παραγράφου 6 επανακαθορίζεται ο τρόπος υπολογισμού του επιβαλλόμενου φόρου μεταβίβασης σε περίπτωση άρσης της χορηγηθείσας απαλλαγής λόγω μη συνδρομής των προϋποθέσεων. Με την προτεινόμενη διάταξη, αντί του ισχύοντος πρόσθετου φόρου ανακρίβειας, επιβάλλεται πρόσθετος φόρος σε ποσοστό 100% επί του κυρίου φόρου. Συγκεκριμένα, ορίζεται ότι πλέον του αναλογούντος φόρου επιβάλλεται και πρόσθετος φόρος σε ποσοστό εκατό τοις εκατό (100%) επί του κυρίου φόρου, χωρίς δυνατότητα περιορισμού του στα 3/5 κατά τις διατάξεις της παραγράφου 8 του άρθρου 2 του ν. 2523/1997 (ΦΕΚ 179 Α΄), με σκοπό την αποφυγή καταστρατηγήσεων και τη διασφάλιση των συμφερόντων του Δημοσίου. Σημειώνεται ότι ο προβλεπόμενος από τη διάταξη της παραγράφου 8 του άρθρου 1 του ν. 1078/1980 (ΦΕΚ 238 Α΄) σε ποσοστό 100% επί του κυρίου φόρου αντικαταστάθηκε από τον πρόσθετο φόρο λόγω ανακρίβειας, βάσει της γενικής διάταξης της παραγράφου 1 του άρθρου 25 του ν. 2523/1997.

Άρθρο 4

Ρύθμιση θεμάτων τέλους συναλλαγής ακινήτων

Με την προτεινόμενη διάταξη του άρθρου αυτού σε περίπτωση μεταβίβασης ακινήτου ή εμπράγματος δικαιώματος που αποκτάται αιτία γονικής παροχής από την κατάθεση του παρόντος στη Βουλή των Ελλήνων και μεταβιβάζεται περαιτέρω εντός πενταετίας από την κτήση του επιβάλλεται αντί του τέλους συναλλαγής ακινήτων, φόρος μεταβίβασης ακινήτων.

Σκοπός της διάταξης αυτής είναι η αποφυγή καταστράτηγησης των σχετικών διατάξεων της φορολογίας μεταβίβασης ακινήτων μετά την κατάργηση του φόρου γονικών παροχών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄

ΕΝΙΑΙΟ ΤΕΛΟΣ ΑΚΙΝΗΤΩΝ (Ε.Τ.ΑΚ.)

Άρθρο 5

Αντικείμενο του ενιαίου τέλους ακινήτων

Με τις προτεινόμενες διατάξεις του άρθρου αυτού, ορίζεται ως αντικείμενο του ενιαίου τέλους η ακίνητη περιουσία φυσικών και νομικών προσώπων. Στην έννοια της ακίνητης περιουσίας περιλαμβάνονται τα εμπράγματα δικαιώματα πλήρους ή ψιλής κυριότητας ή επικαρπίας σε ακίνητα, καθώς και το δικαίωμα αποκλειστικής χρήσης κατοικίας ή επαγγελματικής στέγης, θέσεων στάθμευσης, αποθηκευτικών χώρων και κολυμβητικών δεξαμενών.

Άρθρο 6

Υποκείμενο του ενιαίου τέλους ακινήτων

Με τις προτεινόμενες διατάξεις του άρθρου αυτού, ορίζεται το υποκείμενο του ενιαίου τέλους. Η αξία του ακινήτου επί της οποίας προσδιορίζεται το τέλος είναι αυτή της 1ης Ιανουαρίου κάθε έτους φορολογίας ανεξάρτητα από τις τυχόν μεταβολές που επέρχονται στο ακίνητο κατά τη διάρκεια του έτους αυτού. Περαιτέρω, για τις ανάγκες εφαρμογής αυτής της φορολογίας ρητά ορίζονται τα υπόχρεα σε τέλος πρόσωπα.

Άρθρο 7

Προσδιορισμός αξίας

Με τις προτεινόμενες διατάξεις του άρθρου αυτού ορίζεται η φορολογητέα αξία των ακινήτων φυσικών και νομικών προσώπων.

Άρθρο 8

Απαλλαγές από το ενιαίο τέλος

Με τις προτεινόμενες διατάξεις του άρθρου αυτού ορίζονται οι απαλλαγές από το ενιαίο τέλος ακινήτων.

Ρητά ορίζεται ότι δεν εφαρμόζονται όλες οι ειδικές ή γενικές απαλλακτικές διατάξεις στη φορολογία αυτή.

Άρθρο 9

Απαλλαγή κύριας κατοικίας

Με τις προτεινόμενες διατάξεις του άρθρου αυτού, δίνεται απαλλαγή στην κύρια κατοικία φυσικού προσώπου. Ως κύρια κατοικία για τον άγαμο ορίζεται η κατοικία που του ανήκει κατά πλήρη κυριότητα ή έχει το εμπράγματο δικαίωμα της επικαρπίας, ανεξάρτητα από το ποσοστό

κυριότητας ή επικαρπίας, και στην οποία ιδιοκατοικεί. Ως κύρια κατοικία για τους εγγάμους θεωρείται η κατοικία, ανεξάρτητα από το ποσοστό κυριότητας ή επικαρπίας, η οποία ανήκει στον υπόχρεο ή και στη σύζυγό του ή και στα προστατευόμενα, κατά τον Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος τέκνα, στην οποία ιδιοκατοικούν.

Στους εγγάμους θεωρείται ότι συντρέχει η προϋπόθεση της απαλλαγής και όταν η κυριότητα της κατοικίας είναι διασπασμένη στα εμπράγματα δικαιώματα της ψιλής κυριότητας και της επικαρπίας μεταξύ των μελών της αυτής οικογένειας.

Η απαλλαγή δίνεται για την κύρια κατοικία των φυσικών προσώπων εμβαδού μέχρι διακοσίων (200) τετραγωνικών μέτρων, η αξία της οποίας δεν υπερβαίνει το ποσό των τριακοσίων χιλιάδων (300.000) ευρώ.

Για το έτος 2008 από τη μεγαλύτερη σε αξία κατοικία των φυσικών προσώπων εγγάμων ή αγάμων αφαιρείται ποσό μέχρι τριακόσιες χιλιάδες (300.000) ευρώ.

Απαλλαγή κύριας κατοικίας δεν χορηγείται σε κατοίκους εξωτερικού.

Άρθρο 10

Αρμόδια Δημόσια Οικονομική Υπηρεσία

Με τις προτεινόμενες διατάξεις του άρθρου αυτού ως αρμόδια για την παραλαβή των δηλώσεων και τη βεβαίωση του φόρου δημόσια οικονομική υπηρεσία ορίζεται αυτή της φορολογίας εισοδήματος.

Άρθρο 11

Υπολογισμός του τέλους

Με τις προτεινόμενες διατάξεις του άρθρου αυτού, ορίζονται οι συντελεστές του ενιαίου τέλους ακινήτων για τα φυσικά και νομικά πρόσωπα.

Για τα φυσικά πρόσωπα ορίζεται πάγιος συντελεστής ένα τοις χιλίοις (0,1%).

Για τα νομικά πρόσωπα πάγιος συντελεστής έξη τοις χιλίοις (0,6%), ενώ για τα ημεδαπά και ξένα με τον όρο της αμοιβαιότητας νομικά πρόσωπα μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα που επιδιώκουν αποδεδειγμένα σκοπούς κοινωνοφελείς, θρησκευτικούς, φιλανθρωπικούς και εκπαιδευτικούς, πάγιος συντελεστής τρία τοις χιλίοις (0,3%).

Με συντελεστή ένα τοις χιλίοις (0,1%) φορολογούνται:

α) Τα κτίσματα των ακινήτων που ιδιοχρησιμοποιούνται για την παραγωγή ή την άσκηση εμπορικής δραστηριότητας από επαγγελματικές γενικά επιχειρήσεις και η αξία των κτισμάτων των ακινήτων τα οποία ιδιοχρησιμοποιούνται από νομικά πρόσωπα μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα και κοινωφελή ιδρύματα.

β) Τα μη ιδιοχρησιμοποιούμενα ακίνητα που ανήκουν στο Ελληνικό Δημόσιο.

γ) Τα μη ιδιοχρησιμοποιούμενα ακίνητα των δήμων, των κοινοτήτων, της νομαρχιακής αυτοδιοίκησης, των δημοτικών και κοινοτικών επιχειρήσεων, των Τοπικών Ενώσεων Δήμων και Κοινοτήτων (Τ.Ε.Δ.Κ.), της Κεντρικής Ένωσης Δήμων και Κοινοτήτων Ελλάδας (Κ.Ε.Δ.Κ.Ε), των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, των κάθε είδους ταμείων ή οργανισμών κοινωνικής ασφάλισης, των συνδικαλιστικών οργανώσεων και της Αρχαιολογικής Εταιρείας.

δ) Τα ακίνητα, που δεν χρησιμοποιούν για να επιτελούν το λατρευτικό τους έργο οι κατά το άρθρο 13 παράγραφος 2 του Συντάγματος γνωστές θρησκείες και δόγματα, το Ιερό Κοινό του Πανάγιου Τάφου, η Ιερά Μονή του

όρους Σινά, το Άγιο Όρος, το Πατριαρχείο Κωνσταντινουπόλεως, το Πατριαρχείο Αλεξανδρείας, το Πατριαρχείο Ιεροσολύμων και η Ορθόδοξη Εκκλησία της Αλβανίας.

ε) Τα ακίνητα που περιλαμβάνονται στο ενεργητικό των εταιρειών επενδύσεων σε ακίνητη περιουσία και των Αμοιβαίων Κεφαλαίων Ακίνητης Περιουσίας

στ) Τα ακίνητα που δεν ιδιοχρησιμοποιούν τα Μουσεία, κοινωφελή Ιδρύματα και τα Ιδρύματα για τα οποία έχουν εφαρμογή οι διατάξεις του άρθρου 12 του ν.1610/1986 (ΦΕΚ 89 Α').

ζ) Τα ακίνητα που δεν ιδιοχρησιμοποιούν τα νομικά πρόσωπα που υπάγονται στις διατάξεις του ν.1091/1980 (ΦΕΚ 267 Α').

Άρθρο 12

Υπόχρεοι σε δήλωση – προθεσμία υποβολής

1. Με τις προτεινόμενες διατάξεις των παραγράφων 1, 2 και 3 του άρθρου αυτού ορίζεται ότι κάθε νομικό πρόσωπο υποχρεούται σε υποβολή δήλωσης ενιαίου τέλους ακίνητης περιουσίας. Η δήλωση υποβάλλεται μέχρι και την 15η Μαΐου κάθε έτους και ολοκληρώνεται σε δέκα (10) εργάσιμες ημέρες σύμφωνα με το τελευταίο ψηφίο του Αριθμού Φορολογικού Μητρώου του φορολογουμένου. Τη δήλωση υποβάλλει ο νόμιμος εκπρόσωπος του νομικού προσώπου ή ειδικά εξουσιοδοτημένο από αυτόν πρόσωπο.

2. Με τις προτεινόμενες διατάξεις των παραγράφων 4 και 5 ορίζεται ότι ειδικά για το πρώτο έτος εφαρμογής της φορολογίας αυτής ως δήλωση φυσικού προσώπου, ορίζεται το σύνολο της ακίνητης περιουσίας κάθε προσώπου την 1η Ιανουαρίου 2008, η οποία προκύπτει από το σύνολο των δηλώσεων στοιχείων ακινήτων ετών 2005 έως και 2008 τις οποίες έχει υποβάλλει ο υπόχρεος.

Για κάθε επόμενο έτος ως δήλωση φυσικού προσώπου ορίζονται οι αυτές δηλώσεις στοιχείων ακινήτων των ετών 2005 έως και 2008, με τις μεταβολές της περιουσιακής ή οικογενειακής κατάστασης που επήλθαν κάθε επόμενο έτος, για τις οποίες υποβάλλεται δήλωση στοιχείων ακινήτων το αντίστοιχο έτος.

Άρθρο 13

Βεβαίωση του τέλους

1. Με τις προτεινόμενες διατάξεις των παραγράφων 1, 2 και 4 του άρθρου αυτού ορίζεται ο τρόπος βεβαίωσης του τέλους από τον αρμόδιο προϊστάμενο Δ.Ο.Υ..

2. Με την προτεινόμενη διάταξη της παραγράφου 3 ορίζεται πως δεν βεβαιώνεται το ποσό που τελικώς οφείλεται με βάση οποιονδήποτε νόμιμο τίτλο, εφόσον τούτο δεν υπερβαίνει τα 27 ευρώ, αθροιστικά λαμβανόμενο για τον φορολογούμενο, τη σύζυγό του και τα προστατευόμενα κατά τον Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος τέκνα του.

Άρθρο 14

Διαδικασία βεβαίωσης του τέλους
Παραγραφή – Ατέλειες

1. Με τις προτεινόμενες διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού ορίζονται η διαδικασία καταχώρησης των δηλώσεων, η έκδοση των πράξεων επιβολής του τέλους, η επίδοση των προσκλήσεων, των πράξεων και

των υπόλοιπων εγγράφων, η εξώδικη λύση των διαφορών, το απόρρητο των φορολογικών στοιχείων και γενικά η διαδικασία βεβαίωσης του ενιαίου τέλους.

2. Με τις προτεινόμενες διατάξεις της παραγράφου 2 ορίζεται ο χρόνος παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου για την επιβολή του τέλους.

Άρθρο 15

Καταβολή του τέλους

1. Με την προτεινόμενη διάταξη της παραγράφου 1 ορίζεται ότι το τέλος που αναλογεί στα νομικά πρόσωπα καταβάλλεται σε τρεις (3) ίσες διμηνιαίες δόσεις. Δηλώσεις που υποβάλλονται χωρίς την ταυτόχρονη καταβολή της πρώτης δόσης θεωρούνται απαράδεκτες και δεν παράγουν έννομα αποτελέσματα.

2. Με την προτεινόμενη διάταξη της παραγράφου 2 ορίζεται ότι το τέλος που αναλογεί στα φυσικά πρόσωπα καταβάλλεται σε τρεις (3) ίσες δόσεις από τις οποίες η πρώτη καταβάλλεται μέχρι την τελευταία εργάσιμη, για τις δημόσιες υπηρεσίες, ημέρα του επόμενου μήνα από τη βεβαίωση του τέλους και η καθεμία από τις επόμενες την τελευταία εργάσιμη, για τις δημόσιες υπηρεσίες, ημέρα του τρίτου και πέμπτου μήνα, αντιστοίχως, από τη βεβαίωση του τέλους. Αν το τέλος βεβαιώνεται τους μήνες Αύγουστο και Σεπτέμβριο του οικείου έτους, καταβάλλεται σε δύο (2) ίσες δόσεις από τις οποίες η πρώτη καταβάλλεται μέχρι την τελευταία εργάσιμη, για τις δημόσιες υπηρεσίες, ημέρα του επόμενου μήνα από τη βεβαίωση του τέλους και η δεύτερη την τελευταία εργάσιμη, για τις δημόσιες υπηρεσίες, ημέρα του τρίτου μήνα από τη βεβαίωση του τέλους. Αν το τέλος βεβαιώνεται το μήνα Οκτώβριο του οικείου οικονομικού έτους και μετά, καταβάλλεται εφάπαξ μέχρι την τελευταία εργάσιμη, για τις δημόσιες υπηρεσίες, ημέρα του μεθεπόμενου μήνα από τη βεβαίωση του τέλους. Αν το συνολικό ποσό της οφειλής είναι μέχρι διακόσια πενήντα (250) ευρώ για τον ίδιο και τη σύζυγό του αθροιστικά λαμβανόμενο, τούτο θα καταβληθεί μέχρι την τελευταία εργάσιμη, για τις δημόσιες υπηρεσίες ημέρα του μεθεπόμενου μήνα από τη βεβαίωση του τέλους.

Επίσης ορίζεται ότι το ενιαίο τέλος ακινήτων δεν λαμβάνεται υπόψη για τον υπολογισμό του φορολογητέου εισοδήματος των φυσικών και νομικών προσώπων.

3. Με την προτεινόμενη διάταξη της παραγράφου 3 ορίζεται ότι το ενιαίο τέλος ακινήτων δεν λαμβάνεται υπόψη στον υπολογισμό του φορολογητέου εισοδήματος των φυσικών και νομικών προσώπων.

Άρθρο 16

Πρόσθετοι φόροι

Με τις προτεινόμενες διατάξεις του άρθρου αυτού ορίζεται η επιβολή των πρόσθετων φόρων και προστίμων σε φυσικά και νομικά πρόσωπα που παραβαίνουν τις φορολογικές τους υποχρεώσεις που απορρέουν από τις διατάξεις των άρθρων 5 έως και 15 του παρόντος.

Άρθρο 17

Ευθύνες και δικαιώματα των τελευταίων κυρίων και επικαρπωτών ακινήτων από σύμβαση

Με τις προτεινόμενες διατάξεις του άρθρου αυτού ορίζεται ότι οι κατόπιν σύμβασης τελευταίοι κύριοι και επι-

καρπωτές των ακινήτων ευθύνονται σε ολόκληρο, μαζί με τους υπόχρεους, για την πληρωμή του τέλους που τα βαρύνει.

Επίσης ορίζεται ότι οι νόμιμοι αντιπρόσωποι των υπόχρεων σε τέλος, ευθύνονται εις ολόκληρο, μαζί με τους υπόχρεους, για την πληρωμή των προσθέτων φόρων, που γεννήθηκαν και οφείλονται από δικές τους πράξεις ή παραλείψεις.

Άρθρο 18

Υποχρεώσεις συμβολαιογράφων και υποθηκοφυλάκων

Με τις προτεινόμενες διατάξεις του άρθρου αυτού ορίζεται ότι για τη διασφάλιση των συμφερόντων του Ελληνικού Δημοσίου, απαγορεύεται η σύνταξη συμβολαιογραφικού εγγράφου, με το οποίο μεταβιβάζεται η κυριότητα ενός ακινήτου ή μεταβιβάζονται ή δημιουργούνται εμπράγματα δικαιώματα σε αυτό, αν δεν επισυναφθεί από το συμβολαιογράφο, πιστοποιητικό καταβολής του τέλους που αναλογεί στην αξία του ακινήτου αυτού. Οι φύλακες μεταγραφών υποχρεούνται να αρνηθούν τη μεταγραφή συμβολαιογραφικού εγγράφου στο οποίο δεν έχει επισυναφθεί το ανωτέρω πιστοποιητικό.

Άρθρο 19

Κυρώσεις

Με τις προτεινόμενες διατάξεις του άρθρου αυτού ορίζονται οι κυρώσεις σε όσους παραβαίνουν τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τις διατάξεις του άρθρου 18 του παρόντος.

Άρθρο 20

Δήλωση στοιχείων ακινήτων

Με τις προτεινόμενες διατάξεις του άρθρου αυτού αποδεσμεύεται η υποβολή της δήλωσης στοιχείων ακινήτων με τη δήλωση φορολογίας εισοδήματος ειδικά για το έτος 2008.

Επίσης δίνεται η δυνατότητα τροποποίησης δηλώσεων στοιχείων ακινήτων ετών 2005-2007, χωρίς την επιβολή προστίμου του άρθρου 4 του ν. 2523/1997.

Άρθρο 21

Λοιπές διατάξεις

Με τις προτεινόμενες διατάξεις του άρθρου αυτού, μετά την επιβολή του ενιαίου τέλους ακίνητης περιουσίας, καταργείται ο φόρος μεγάλης ακίνητης περιουσίας.

Επίσης ρητά ορίζεται ότι διατηρούνται σε ισχύ οι διατάξεις των άρθρων 15 έως και 18 του ν. 3091/2002 (ΦΕΚ 330 Α'). Ως εκ τούτου οι υπαγόμενοι στη φορολογία του ν.3091/2002 βαρύνονται και με το ενιαίο τέλος ακίνητης περιουσίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'

ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΛΑΘΡΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΥΣΙΜΩΝ

Άρθρο 22

Εξίσωση συντελεστών Ειδικού Φόρου Κατανάλωσης (Ε.Φ.Κ.) πετρελαίου θέρμανσης και κίνησης

1. Με την προτεινόμενη διάταξη της παραγράφου 1, το πετρέλαιο εσωτερικής καύσης (DIESEL) που χρησιμο-

ποιείται ως καύσιμο θέρμανσης υπό την έννοια του άρθρου 73 παράγραφος 2 περίπτωση β' του Τελωνειακού Κώδικα και τίθεται σε ανάλωση κατά τη χρονική περίοδο από την 15η Οκτωβρίου μέχρι και την 30ή Απριλίου κάθε έτους, φορολογείται από την 15η Ιανουαρίου 2008, με το συντελεστή του πετρελαίου εσωτερικής καύσης (DIESEL) της περίπτωσης ζ' της παραγράφου 1 του άρθρου 73 και επιστρέφεται το ποσό του Ειδικού Φόρου Κατανάλωσης (Ε.Φ.Κ.) που υπολογίζεται με βάση τη διαφορά μεταξύ του συντελεστή του πετρελαίου θέρμανσης της περίπτωσης ζ' της παραγράφου 1 του άρθρου 73 και του συντελεστή των είκοσι ένα (21) ευρώ ανά χιλιόλιτρο, με διαδικασία που καθορίζεται με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών.

Η διάταξη αυτή αποσκοπεί στην ενιαία φορολόγηση του πετρελαίου κινητήρων και θέρμανσης, καθόσον η διαφοροποίηση της φορολόγησης, με απευθείας καταβολή του ελάχιστου συντελεστή των είκοσι ένα (21) ευρώ ανά χιλιόλιτρο για το πετρέλαιο θέρμανσης, εμφανίζεται να αποτελεί βασική αιτία για την παράνομη χρήση του ως άνω καυσίμου και να προκαλεί σημαντικές απώλειες εσόδων. Με την προτεινόμενη διάταξη εφαρμόζεται φορολόγηση με ενιαίο συντελεστή Ε.Φ.Κ. για το πετρέλαιο κινητήρων και θέρμανσης και καθιερώνεται διαδικασία επιστροφής και ελέγχου, αποκλειστικά για το πετρέλαιο θέρμανσης που τίθεται σε ανάλωση εντός της ως άνω οριζόμενης χρονικής περιόδου.

Επίσης παρατείνεται ο χρόνος για την επιστροφή του υπολογιζόμενου ως διαφορά ποσού του Ε.Φ.Κ. μέχρι και τη 15η Μαΐου κάθε έτους, προκειμένου, αφ' ενός μεν να δίνεται η δυνατότητα στους πολίτες να αγοράζουν πετρέλαιο θέρμανσης με μειωμένη τιμή, εφόσον τούτο απαιτείται λόγω κλιματολογικών συνθηκών, αφ' ετέρου δε να εξαντλούνται τα αποθέματα ποσοτήτων που έχουν τελωνισθεί μέχρι και την 30ή Απριλίου κάθε έτους και τα οποία δεν έχουν διατεθεί.

2. Με την προτεινόμενη διάταξη του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 2 δίνεται νομοθετική εξουσιοδότηση στους Υπουργούς Οικονομίας και Οικονομικών και Ανάπτυξης να προσδιορίσουν τα στοιχεία που είναι αναγκαία να διαβιβάζονται από τη Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού Α.Ε. και τη Δημόσια Επιχείρηση Αερίου Α.Ε. στο Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών, καθώς και η συχνότητα και ο τρόπος διαβίβασης με στόχο τον έλεγχο της χρησιμοποίησης του πετρελαίου θέρμανσης για το οποίο χορηγείται επιστροφή του φόρου αυτού. Η διαβίβαση των στοιχείων γίνεται με την επιφύλαξη του ν. 2472/1997 (ΦΕΚ 50 Α'), όπως ισχύει.

Η προτεινόμενη διάταξη του δεύτερου εδαφίου της παραγράφου αυτής κρίνεται αναγκαία προκειμένου να αντιμετωπισθούν οι επείγουσες ανάγκες που προκύπτουν από τη θέση σε εφαρμογή του νέου συστήματος εξίσωσης των συντελεστών Ε.Φ.Κ. στο πετρέλαιο κίνησης και θέρμανσης από τη 15η Ιανουαρίου 2008. Συγκεκριμένα, με τη διάταξη αυτή παρέχεται η ευχέρεια στον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών να αναθέτει τη δημιουργία του αναγκαίου πληροφοριακού συστήματος, τη λειτουργία και παρακολούθησή του σε ιδιώτες.

3. Με την προτεινόμενη διάταξη της παραγράφου 3, καταργούνται, από 15 Ιανουαρίου 2008, η περίπτωση ε' της παραγράφου 2 του άρθρου 78 και το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 4 του ίδιου άρθρου, καθώς οι διατάξεις αυτές αντικαθίστανται με τη νέα παράγραφο 5 του άρθρου 78.

4. Με την προτεινόμενη διάταξη της παραγράφου 4 εισάγεται νέα παράγραφος 5 στο άρθρο 78, προς αντικατάσταση των καταργούμενων διατάξεων με την παράγραφο 3 του παρόντος και ορίζεται για το πετρέλαιο εσωτερικής καύσης (DIESEL) κινητήρων, της περίπτωσης στ' της παραγράφου 1 του άρθρου 73, το οποίο χρησιμοποιείται αποκλειστικά στη γεωργία, συντελεστής Ε.Φ.Κ. είκοσι ένα (21) ευρώ ανά χιλιόλιτρο. Το πετρέλαιο εσωτερικής καύσης (DIESEL) κινητήρων που χρησιμοποιείται στη γεωργία, φορολογείται από 15 Ιανουαρίου 2008, με το συντελεστή του πετρελαίου εσωτερικής καύσης (DIESEL) της περίπτωσης στ' της παραγράφου 1 του άρθρου 73 και επιστρέφεται το ποσό του Ε.Φ.Κ. που υπολογίζεται με βάση τη διαφορά μεταξύ του συντελεστή του πετρελαίου κινητήρων της περίπτωσης στ' της παραγράφου 1 του άρθρου 73 και του συντελεστή των είκοσι ένα (21) ευρώ ανά χιλιόλιτρο.

Με τη διάταξη αυτή, εξακολουθεί να ισχύει ο μειωμένος ελάχιστος συντελεστής των είκοσι ένα (21) ευρώ ανά χιλιόλιτρο για τη γεωργία, καθόσον οι αγρότες θα χρησιμοποιούν μεν πετρέλαιο κίνησης το οποίο θα έχει φορολογηθεί με τον υψηλό συντελεστή της περίπτωσης στ' της παραγράφου 1 του άρθρου 73, αλλά θα επιστρέφεται σε αυτούς το ποσό του Ε.Φ.Κ. που προκύπτει με βάση τη διαφορά μεταξύ του υψηλού και του ελάχιστου συντελεστή των είκοσι ένα (21) ευρώ, με την καθιέρωση διαδικασίας επιστροφής και ελέγχου που καθορίζεται με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων.

Εξάλλου σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 8 της Οδηγίας 2003/96/ΕΚ, επιτρέπεται η φορολόγηση με τον ελάχιστο συντελεστή των είκοσι ένα (21) ευρώ ανά χιλιόλιτρο για το πετρέλαιο κίνησης, που χρησιμοποιείται για συγκεκριμένο σκοπό, όπως η χρήση στη γεωργία, απαιτείται όμως καθιέρωση διαδικασίας ελέγχου για τη διασφάλιση της νόμιμης χρήσης.

Ειδικά η διάταξη του δευτέρου εδαφίου της ίδιας παραγράφου που αφορά στα Αγροτικά Μηχανήματα Πολυλαπλών Χρήσεων (Α.Μ.Π.Χ.), αποτελεί μεταφορά του δευτέρου εδαφίου της παραγράφου 4 του άρθρου 78 του Τελωνειακού Κώδικα, που καταργείται με το παρόν. Η διάταξη αυτή τροποποιείται μόνο ως προς τη χρήση (τύπο) πετρελαίου και κατά τα λοιπά μεταφέρεται αυτούσια.

Επιπλέον οι υφιστάμενες παράγραφοι 5 και 6 του άρθρου 78 αναριθμούνται σε 6 και 7 αντίστοιχα.

5. Με την παράγραφο αυτή ορίζεται η έναρξη ισχύος των διατάξεων του παρόντος άρθρου. Προκειμένου να προετοιμαστεί το σύστημα εξίσωσης των συντελεστών του Ε.Φ.Κ. κίνησης και θέρμανσης, οι εξουσιοδοτικές διατάξεις ισχύουν από την κατάθεσή τους στη Βουλή των Ελλήνων, προκειμένου το σύστημα να ισχύσει από τη 15η Ιανουαρίου 2008.

Άρθρο 23

Επιβολή εφάπαξ φόρου επί των αποθεμάτων πετρελαίου θέρμανσης

Με σκοπό την περιστολή της φοροδιαφυγής και την πάταξη του λαθρεμπορίου θεσπίζεται η επιβολή ενιαίου Ειδικού Φόρου Κατανάλωσης στο πετρέλαιο κίνησης και στο πετρέλαιο θέρμανσης, δεδομένου ότι η διαφοροποίηση του φόρου αυτού έχει αποτελέσει κίνητρο παράνομης χρήσης του πετρελαίου θέρμανσης ως πετρελαίου

κίνησης και συνεπώς βασική αιτία σημαντικών απωλειών εσόδων.

Το νέο φορολογικό καθεστώς, προκειμένου να είναι απολύτως αποτελεσματικό και δίκαιο τόσο για τους τελικούς καταναλωτές όσο και για τους επιτηδευματίες (πωλητές καυσίμων), συμπληρώνεται από ειδικές ρυθμίσεις που αφορούν τα αποθέματα του πετρελαίου εσωτερικής καύσης (DIESEL)- θέρμανσης, δηλαδή αυτά στα οποία έχει πραγματοποιηθεί φυσική έξοδος από τις φορολογικές αποθήκες τη 14η Ιανουαρίου 2008, αλλά δεν έχουν διατεθεί στην κατανάλωση.

Η μη εφαρμογή του νέου φορολογικού καθεστώτος στα προαναφερθέντα αποθέματα θα είχε ως πιθανή συνέπεια, πέρα από τη φοροδιαφυγή και το λαθρεμπόριο στα καύσιμα αυτά, να δοθεί η δυνατότητα σε ορισμένους επιτηδευματίες που διαθέτουν αποθέματα να εκμεταλλευτούν την εξαίρεσή τους αυτή και να προβούν σε αυθαίρετη διαμόρφωση της τιμής διάθεσης του πετρελαίου θέρμανσης και τη συνεπεία αυτού στρέβλωση της αγοράς, υιοθετώντας αθέμιτες πρακτικές, αν και βασική αρχή της ελεύθερης οικονομίας είναι η δημιουργία περιβάλλοντος υγιούς ανταγωνισμού με ίσους όρους.

Πέραν των ανωτέρω η μη εφαρμογή του νέου φορολογικού καθεστώτος στα προαναφερθέντα αποθέματα θα είχε ως πιθανή συνέπεια τη διάθεση του αποθέματος, προϊόν το οποίο φορολογήθηκε με το χαμηλό συντελεστή, μέσω του συστήματος επιστροφών και την παράνομη είσπραξη της μη δικαιούμενης επιστροφής φόρων.

Για τους λόγους αυτούς θεσπίζεται επιβολή εφάπαξ φόρου ισόποσου με τη διαφορά των φορολογικών επιβαρύνσεων που θα εφαρμοστούν από τη 15η Ιανουαρίου 2008, δηλαδή του Ειδικού Φόρου Κατανάλωσης και του αναλογούντος Φ.Π.Α. και των ήδη καταβληθέντων κατά την έξοδο των αποθεμάτων από τη φορολογική αποθήκη αντίστοιχων φόρων, στα αποθέματα πετρελαίου εσωτερικής καύσης (DIESEL) - θέρμανσης που διαθέτουν οι επιτηδευματίες τη 14η Ιανουαρίου 2008.

Τέλος, για την υλοποίηση και τις αναγκαίες λεπτομέρειες εφαρμογής του μέτρου αυτού προβλέπεται σχετική εξουσιοδοτική διάταξη.

Άρθρο 24

Μεταβολές στον Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων (π.δ. 186/1992)

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού του παρόντος νόμου προστίθεται στις διατάξεις του άρθρου 20 του Κ.Β.Σ. (π.δ. 186/1992, ΦΕΚ 84 Α') νέα παράγραφος 7. Με τις προτεινόμενες διατάξεις θεσπίζεται για τους επιτηδευματίες εμπορίας πετρελαίου εσωτερικής καύσης (DIESEL) - θέρμανσης, η υποχρέωση υποβολής κατάστασης σε εβδομαδιαία βάση για μηχανογραφική επεξεργασία και διασταύρωση με τις αγορές και τις πωλήσεις του είδους αυτού που πραγματοποιούν κατά το χρονικό αυτό διάστημα, σε όλα τα στάδια αρχής γινομένης από την κατάθεση της Δήλωσης Ειδικού Φόρου Κατανάλωσης (Δ.Ε.Φ.Κ.) στην αρμόδια τελωνειακή αρχή και ανεξάρτητα από την ιδιότητα του πωλητή, του αγοραστή ή του τελικού καταναλωτή (επιτηδευματίας, Δημόσιο, Ν.Π. δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου μη κερδοσκοπικά, ιδιώτες).

Παράλληλα οι ίδιοι επιτηδευματίες υποχρεούνται να υποβάλλουν σε μηνιαία βάση για μηχανογραφική επεξεργασία και διασταύρωση αντίτυπα των φορολογικών παραστατικών που εξέδωσαν για τις συναλλαγές του εί-

δους αυτού, επίσης ανεξάρτητα από την ιδιότητά τους.

Θεσπίζεται εξουσιοδοτική διάταξη για την υλοποίηση και τις αναγκαίες λεπτομέρειες εφαρμογής της ρύθμισης αυτής.

Με τις ρυθμίσεις αυτές επιχειρείται η συστηματική παρακολούθηση της διακίνησης του πετρελαίου εσωτερικής καύσης (DIESEL) - θέρμανσης, σε όλα τα στάδια με σκοπό την ελαχιστοποίηση της απώλειας εσόδων από τη φοροδιαφυγή και το λαθρεμπόριο.

Άρθρο 25

Μεταβολές στο άρθρο 5 του ν. 2523/1997

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού του παρόντος νόμου τροποποιούνται και συμπληρώνονται οι διατάξεις του άρθρου 5 του ν. 2523/1997 (ΦΕΚ 179 Α'), και ειδικότερα:

Καταργούνται οι διατάξεις της περίπτωσης ζ' της παραγράφου 6, στην παράγραφο 8 προστίθενται νέες περιπτώσεις ιγ', ιδ' και ιε', και στην παράγραφο 9 προστίθεται νέο εδάφιο. Με τις προτεινόμενες διατάξεις καθορίζεται το είδος της παράβασης και το ανώτατο επιβαλλόμενο πρόστιμο στους επιτηδευματίες εμπορίας πετρελαίου εσωτερικής καύσης (DIESEL) - θέρμανσης, στις περιπτώσεις μη υποβολής ή εκπρόθεσμης υποβολής ή ανακριβούς υποβολής ως προς την ποσότητα, της κατάστασης με τις αγορές και τις πωλήσεις του είδους αυτού, καθώς και μη υποβολής ή εκπρόθεσμης υποβολής αντιτύπων παραστατικών για τις συναλλαγές επίσης του είδους αυτού.

Οι ρυθμίσεις αυτές κρίνονται αναγκαίες λόγω της αλλαγής, των υφιστάμενων διατάξεων για την υποβολή των καταστάσεων αυτών, με το άρθρο 24 του παρόντος νόμου κυρίως ως προς το χρόνο υποβολής τους και της νέας υποχρέωσης υποβολής και των αντιτύπων των φορολογικών παραστατικών για τις συναλλαγές του είδους αυτού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ' ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 26

Φορολογία Τραπεζών

1. Με τις προτεινόμενες διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου αυτού θα φορολογούνται πλέον κάθε χρόνο με το συντελεστή φορολογίας εισοδήματος νομικών προσώπων που ορίζεται από το άρθρο 109 του Κ.Φ.Ε., τα κέρδη των τραπεζών που προέκυψαν στην αμέσως προηγούμενη χρήση και δεν υπήχθησαν σε φόρο με βάση την ετήσια δήλωση φορολογίας εισοδήματος, αλλά εμφανίζονται σε λογαριασμό αφορολόγητου αποθεματικού ή συγκεντρωτικά στον ισολογισμό και αναλύονται στο προσάρτημα (σημειώσεις επί των οικονομικών καταστάσεων) από τις εταιρείες που τηρούν τα Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (Δ.Π.Χ.Π.). Τέτοια εισοδήματα είναι τα κέρδη από την πώληση μετοχών σε αλλοδαπό ή ημεδαπό χρηματιστήριο, τα κέρδη από συναλλαγές σε παράγωγα προϊόντα που διαπραγματεύονται στην αγορά παραγώγων του ΧΑ ή άλλων χρηματιστηρίων, το μέρος των αφορολόγητων εσόδων που δεν διανεμήθηκε μέσα στη χρήση κ.λπ. Για το σκοπό αυτόν προβλέπεται, ότι οι τράπεζες πρέπει να υποβάλλουν χωριστή δήλωση φορολογίας εισοδήματος

μέχρι το τέλος του ένατου μήνα από τη λήξη της διαχειριστικής περιόδου εντός της οποίας προέκυψαν τα πιο πάνω κέρδη. Το προκύπτον ποσό φόρου καταβάλλεται σε τρεις ίσες μηνιαίες δόσεις, από τις οποίες η πρώτη ταυτόχρονα με την υποβολή της δήλωσης και οι υπόλοιπες δύο την τελευταία εργάσιμη ημέρα των δύο επομένων μηνών. Με την καταβολή του φόρου αυτού εξαντλείται κάθε φορολογική υποχρέωση του νομικού προσώπου και των μετόχων του για τα εν λόγω κέρδη, τα οποία μπορούν στη συνέχεια να διανέμονται και να κεφαλαιοποιούνται, κατά το ποσό που απομένει μετά την αφαίρεση του φόρου, χωρίς καμία άλλη φορολογική επιβάρυνση.

Η πιο πάνω ρύθμιση κρίνεται αναγκαία λόγω αφ' ενός μεν της σημαντικής επέκτασης των τραπεζών στον τομέα της αγοραπωλησίας μετοχών και της σύναψης χρηματοοικονομικών συμβολαίων παραγώγων και αφ' ετέρου, στο ότι το εισόδημα αυτό που αποκτούν οι Τράπεζες αποτελούν κέρδη που προέρχονται από αυτές τις δραστηριότητες και τα οποία οπωσδήποτε θα φορολογούνταν, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 106 του Κ.Φ.Ε., σε περίπτωση διανομής ή κεφαλαιοποίησής τους και με τις προτεινόμενες διατάξεις απλώς επισπεύδεται η φορολόγηση αυτών.

Τα πιο πάνω, τα οποία ισχύουν και για τα υποκαταστήματα των αλλοδαπών τραπεζών, έχουν εφαρμογή για εισοδήματα που προκύπτουν από ισολογισμούς που κλείνουν την 31η Δεκεμβρίου 2007 και μετά.

2. Με τις προτεινόμενες διατάξεις των παραγράφων 3 και 4 του άρθρου αυτού αυξάνεται από 80% σε 100% το ποσοστό προκαταβολής που βεβαιώνεται σε βάρος των τραπεζών με βάση τις διατάξεις του άρθρου 111 του Κ.Φ.Ε.. Η αύξηση αυτή κρίνεται απαραίτητη λόγω της αυξημένης κερδοφορίας των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων σε συνδυασμό με τη σημαντική μείωση του συντελεστή φορολογίας εισοδήματος, 25% από το οικονομικό έτος 2008 και μετά. Επίσης, η αύξηση αποβλέπει στην εξομείωση των τραπεζών που λειτουργούν στην Ελλάδα προς τις τράπεζες άλλων κρατών της Ε.Ε. (π.χ. Γερμανία), ως προς το ποσοστό της βεβαιούμενης προκαταβολής.

Το νέο ποσοστό θα ισχύει από τις δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος οικονομικού έτους 2008 και μετά.

Άρθρο 27

Φορολογία χρηματοοικονομικών προϊόντων

1. Με την παράγραφο 1 προβλέπεται, ότι για τα εισοδήματα που προέρχονται από χρηματοοικονομικά προϊόντα της αλλοδαπής, η παρακράτηση φόρου 15% πρέπει να ενεργείται από το ημεδαπό πιστωτικό ίδρυμα κατά την καταβολή ή την πίστωση του λογαριασμού του δικαιούχου. Επίσης, η υποχρέωση παρακράτησης φόρου υπάρχει και όταν τα έσοδα από αυτά τα χρηματοοικονομικά παράγωγα επανεπενδύονται ή παραμένουν στο εξωτερικό.

2. Με την παράγραφο 2 προστίθεται στην περίπτωση δ' της παραγράφου 6 του άρθρου 54 του Κ.Φ.Ε. καινούργιο εδάφιο, σύμφωνα με το οποίο, τα ημεδαπά πιστωτικά ιδρύματα υποχρεούνται να προβαίνουν σε παρακράτηση φόρου επί των προαναφερθέντων εισοδημάτων που προέρχονται από την αλλοδαπή, ανεξάρτητα αν έχουν μεσολαβήσει ή όχι, για τη σύναψη της σύμβασης μεταξύ του δικαιούχου του εισοδήματος και του αλλοδαπού οργανισμού.

Άρθρο 28
Ρυθμίσεις θεμάτων Φ.Π.Α.

1. Με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού προστίθεται νέα παράγραφος 5 στο άρθρο 57 του Κώδικα Φ.Π.Α. (ν. 2859/2000, ΦΕΚ 248 Α'), η οποία αφορά στην αναβίωση της αξίωσης προς το Δημόσιο επιστροφής πιστωτικού υπολοίπου Φ.Π.Α.. Η εν λόγω διάταξη τίθεται για λόγους εναρμόνισης με τις αντίστοιχες διατάξεις Φορολογίας Εισοδήματος.

2. Με την προτεινόμενη διάταξη της παραγράφου 2 εισάγεται νέα παράγραφος 6 στο άρθρο 109 του ν.2960/2001, με την οποία προβλέπεται ότι στις περιπτώσεις όπου επιστρέφεται, σύμφωνα με την πιο πάνω παράγραφο 1 του άρθρου 22 του παρόντος νόμου, ποσό του Ε.Φ.Κ., θα συνυπολογίζεται και ο αναλογών σε αυτό Φ.Π.Α. με βάση τον ισχύοντα συντελεστή ανάλογα με τον τόπο στον οποίο παραδίδεται το πετρέλαιο θέρμανσης στον τελικό καταναλωτή. Το ποσό αυτό του Φ.Π.Α. πρέπει να συνυπολογίζεται μαζί με τον Ε.Φ.Κ. προκειμένου να μην επιβαρύνεται ο τελικός καταναλωτής.

3. Με την προτεινόμενη διάταξη, της παραγράφου 4 προβλέπεται ότι η ισχύς των διατάξεων του άρθρου 22 του ν. 3610/2007 (ΦΕΚ 258 Α') σχετικά με τη χορήγηση έκπτωσης επί των τιμών τιμοκαταλόγου των μέσων ενημέρωσης, καταλαμβάνει τις ανταλλακτικές συμβάσεις που συνάπτουν οι επιχειρήσεις αυτές από 1.1.2008 και μετά αντί της 1.1.2007 και μετά που προβλεπόταν αρχικά, καθόσον οι πιο πάνω διατάξεις του ως άνω νόμου που δημοσιεύθηκε στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως την 22α Νοεμβρίου 2007 δεν ήταν γνωστές στις υπαγόμενες επιχειρήσεις κατά το χρόνο σύναψης των συμβάσεων που έχουν συνάψει εντός τους έτους 2007.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε'
ΛΟΙΠΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ

Άρθρο 29
Φορολογητέα αξία επιβατικών αυτοκινήτων

Με την προτεινόμενη διάταξη, η ισχύς της οποίας αρχίζει από την κατάθεσή της στη Βουλή των Ελλήνων, αντικαθίσταται η περίπτωση α' της παραγράφου 1 του άρθρου 126 του ν.2960/2001 (Εθνικός Τελωνειακός Κώδικας).

Η διάταξη αυτή κρίνεται αναγκαία για την ευθυγράμμιση της εθνικής νομοθεσίας προς την απόφαση του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που εκδόθηκε στις 20 Σεπτεμβρίου 2007 επί της υπόθεσης C-74/06 (Επιτροπή κατά Ελληνικής Δημοκρατίας), σχετικά με το τέλος ταξινόμησης εισαγόμενων μεταχειρισμένων αυτοκινήτων και τον προσδιορισμό της φορολογητέας αξίας και την απομείωση της αξίας με βάση μόνο την παλαιότητα.

Σύμφωνα με την απόφαση του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, η χώρα μας εφαρμόζοντας για τον προσδιορισμό της φορολογητέας αξίας των μεταχειρισμένων αυτοκινήτων που εισάγονται στην Ελλάδα από άλλο κράτος μέλος ένα και μόνο κριτήριο, το οποίο βασίζεται αποκλειστικά στην παλαιότητα του αυτοκινήτου και επιτρέποντας απομείωση 7% για αυτοκίνητα έξι μηνών έως ενός έτους ή 14% για αυτοκίνητα ενός έτους, με συνέπεια ο οφειλόμενος φόρος να υπερβαίνει, έστω και σε ορισμένες περιπτώσεις, το ποσό του εναπομείναντος φόρου που είναι ενσωματωμένος στην αξία των τα-

ξινομημένων στη χώρα μας ομοειδών μεταχειρισμένων αυτοκινήτων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει βάση του άρθρου 90 της Συνθήκης της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

Σύμφωνα με την απόφαση του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, καίτοι η τιμή χονδρικής πώλησης, η οποία χρησιμεύει ως βάση υπολογισμού της αξίας των εισαγόμενων μεταχειρισμένων αυτοκινήτων και η οποία δεν αμφισβητείται, καθορίζεται λαμβανομένου υπόψη του τύπου του αυτοκινήτου, δηλαδή του κυβισμού, του μοντέλου και άλλων τεχνικών χαρακτηριστικών, επιβάλλεται εν τούτοις η κλίμακα απομείωσης που εν συνεχεία εφαρμόζεται για τον καθορισμό της φορολογητέας αξίας να στηρίζεται όχι μόνο σε ένα κριτήριο, όπως αυτό της παλαιότητας, αλλά και στα διανυθέντα χιλιόμετρα.

Λαμβανομένου επίσης υπόψη ότι σύμφωνα με το σκεπτικό της Απόφασης του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, η απομείωση αυτή δεν είναι γραμμική και κατά τα πρώτα χρόνια είναι πολύ μεγαλύτερη από ό,τι στη συνέχεια και ότι η απομείωση αρχίζει από την αγορά ή την έναρξη χρήσης του αυτοκινήτου, προτείνεται η διάταξη αυτή.

Με την τροποποίηση αυτή, η φορολογητέα αξία των μεταχειρισμένων επιβατικών αυτοκινήτων θα απομειώνεται από τον πρώτο μήνα κυκλοφορίας και οι συντελεστές λόγω παλαιότητας θα υπολογίζονται επί των μηνών κυκλοφορίας, στους οποίους θα προστίθενται και ένα ποσοστό απαξίωσης για τα διανυθέντα χιλιόμετρα σύμφωνα με τα οριζόμενα στην προτεινόμενη διάταξη ως εξής:

Για τον πρώτο χρόνο η μείωση θα ανέρχεται σε 1,30% για κάθε μήνα κυκλοφορίας.

Για το δεύτερο χρόνο η μείωση θα ανέρχεται σε 0,70% για κάθε μήνα κυκλοφορίας.

Για τον τρίτο χρόνο η μείωση θα ανέρχεται σε 0,50% για κάθε μήνα κυκλοφορίας.

Για τα πέντε επόμενα χρόνια η μείωση θα ανέρχεται σε 0,40% για κάθε μήνα κυκλοφορίας.

Για τα τρία επόμενα χρόνια η μείωση θα ανέρχεται σε 0,30% για κάθε μήνα κυκλοφορίας.

Για τα δύο επόμενα χρόνια η μείωση θα ανέρχεται σε 0,20% για κάθε μήνα κυκλοφορίας και

Για τα επόμενα χρόνια η μείωση θα ανέρχεται σε 0,10% για κάθε μήνα κυκλοφορίας.

Στον κατά τα ανωτέρω διαμορφωθέντα συντελεστή απομείωσης θα προστίθενται και ποσοστό 5% επί των διανυθέντων χιλιομέτρων δια χίλια πεντακόσια (1.500) που αντιπροσωπεύει το μηνιαίο μέσο όρο των χιλιομέτρων που διανύει ένα επιβατικό αυτοκίνητο στη χώρα μας.

Ο κατά τα παραπάνω διαμορφούμενος συντελεστής δεν δύναται να είναι ανώτερος του 81%.

Επίσης, κρίθηκε αναγκαίο να διευκρινισθεί επί της ισχύουσας διάταξης, πρώτο εδάφιο της περίπτωσης α' της παραγράφου 1, ότι η χονδρική τιμή πώλησης του αυτοκινήτου από τον κατασκευαστή οίκο διαμορφώνεται από τη βασική τιμή του αυτοκινήτου, κατά τύπο παραλαγή και έκδοση αυτού, όπως αυτή εμφανίζεται στους υποβαλλόμενους τιμοκαταλόγους συμπεριλαμβανομένου του αυτοκινήτου και να αντικατασταθεί ο Κανονισμός (ΕΚ) 1475/1995 της Επιτροπής (ΕΕ L 145, της 29ης Ιουνίου 1995) από τον Κανονισμό (ΕΚ) 1400/2002 της Επιτρο-

πής (ΕΕ L 203, της 1ης Αυγούστου 2002), επειδή έπαυσε να ισχύει.

Άρθρο 30

Κατάργηση της απαλλαγής από τον Ε.Φ.Κ. των καυσίμων των Εθνικών Ενόπλων Δυνάμεων

Η εν λόγω τροποποίηση είναι αναγκαία, καθώς η απαλλαγή από τον Ε.Φ.Κ. των καυσίμων που παραδίδονται στις Εθνικές Ένοπλες Δυνάμεις παρέχεται σύμφωνα με την περίπτωση γ' της παραγράφου 1 του άρθρου 78 του Τελωνειακού Κώδικα, βάσει έγκρισης που είχε δοθεί στη Χώρα μας για εφαρμογή παρεκκλίσεων από την Οδηγία 2003/96/ΕΚ (ΕΕ L 285, της 31ης Οκτωβρίου 2003) και η οποία έληξε την 31η Δεκεμβρίου 2006.

Η χώρα μας δεν προέβη άμεσα σε κατάργηση της διάταξης βάσει της οποίας χορηγείται η ως άνω φορολογική απαλλαγή, ζητώντας από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, την έγκριση για συνέχιση της εφαρμογής της ανωτέρω φορολογικής απαλλαγής έως την 31η Δεκεμβρίου 2007.

Ως εκ τούτου και λόγω της υποχρέωσης της εναρμόνισης της εθνικής νομοθεσίας με το Κοινοτικό Δίκαιο, επιβάλλεται η κατάργηση, έως την 31η Δεκεμβρίου 2007, της σχετικής διάταξης απαλλαγής από τον Ε.Φ.Κ. των καυσίμων που παραδίδονται στις Εθνικές Ένοπλες Δυνάμεις.

Άρθρο 31

Άλλες διατάξεις

Προκειμένου να αρθούν διαχειριστικές και λογιστικές δυσχέρειες από την άμεση και το πρώτον εφαρμογή της διατάξεως του άρθρου 22 του ν.3592/2007 (ΦΕΚ 161 Α'), κατά το μέρος που αφορά στην απαγόρευση της άμεσης ή έμμεσης καταβολής της επιβράβευσης του άρθρου αυτού από τους διαφημιστές στους διαφημιζόμενους, μεσούντος του τρέχοντος οικονομικού έτους και ενόσω είχαν συναφθεί σχετικές αντίθετες συμβάσεις μεταξύ των συμβαλλόμενων μερών, κρίνεται αναγκαίο η απαγόρευση αυτή να ισχύσει από την 1η Ιανουαρίου 2008 και μόνον για τις συμβάσεις που είχαν καταρτιστεί πριν τη δημοσίευση του νόμου αυτού εγγράφως μεταξύ επιχειρήσεων μέσω ενήμερωσης ή διαφημιστών ή και διαφημιζόμενων και είχαν γνωστοποιηθεί ή αναγγελθεί στις αρμόδιες Δ.Ο.Υ. εντός της νομίμου προθεσμίας.

Σε αντίθετη περίπτωση, η εν λόγω απαγόρευση ισχύει από τη δημοσίευση του ν.3592/2007 (19.7.2007).

Άρθρο 32

Αναστολή εφαρμογής ορισμένων διατάξεων του π.δ. 277/2000 και του π.δ. 42/2001

1. Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού προτείνεται η αναστολή εφαρμογής ορισμένων διατάξεων του π.δ. 277/2000 (ΦΕΚ 227 Α') και του π.δ. 42/2001 (ΦΕΚ 32 Α'), που προβλέπουν την ενοποίηση, κατάργηση και διάσπαση Δημόσιων Οικονομικών Υπηρεσιών (Δ.Ο.Υ.) του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών.

2. Η αναστολή αυτή προτείνεται ενόψει της συνολικής επανεξέτασης της οργάνωσης και λειτουργίας των Υπηρεσιών του Υπουργείου, με βάση τις συνθήκες και υπηρεσιακές ανάγκες, που θα διαμορφωθούν μετά από την

ολοκλήρωση της υλοποίησης του τεχνολογικού εκσυγχρονισμού και της λειτουργικής ολοκλήρωσης των νέων πληροφοριακών συστημάτων στα οποία περιλαμβάνεται και το νέο TAXIS.

Άρθρο 33

Έναρξη ισχύος

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού ορίζεται η έναρξη ισχύος των επί μέρους άρθρων του παρόντος νόμου.

Αθήνα, 13 Δεκεμβρίου 2007

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Γ. Αλογοσκούφης